Profesijný životopis

JUDr. Juraj Mičura, nar. [redacted]

Kontaktné údaje:

Email:
[redacted]

Telefón:
[redacted]

Adresa:
[redacted]

Jazyk:

- Anglický (B1)

Záujmy:

- História
- Turistika
- Cestovanie
- Šach

Pracovné skúsenosti:

Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky

Riaditeľ odboru správnych konaní: máj 2014 - súčasnosť

- riadenie, organizovanie, kontrolovanie, zabezpečovanie a zodpovednosť za činnosť odboru správnych konaní
- kontrolovanie a podpisovanie všetkých dokumentov vytvorených daným útvarom úradu
- preverovanie podozrení z porušenia právnych predpisov v oblasti ochrany osobných údajov a zodpovednosť za včasné, správne a úplne vybavenie podaní

Vedúci oddelenia správnych konaní: január 2014 - apríl 2014

- riadenie, organizovanie, kontrolovanie, zabezpečovanie a zodpovednosť za činnosť oddelenia správnych konaní
- kontrolovanie dokumentov v oblasti správnych konaní, sankcií

Referent odboru správnych konaní a osobitných registrácií: jún 2013 - december 2013

- príprava rozhodnutí v oblasti správnych konaní, sankcií

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Odbor všeobecnej vnútornej správy, Oddelenie priestupkov

Štátny radca: 2010 - 2013

- príprava rozhodnutí v oblasti správnych konaní, sankcií

Krajský súd v Bratislave

Vyšší súdny úradník: 2009 - 2010

- príprava rozhodnutí v oblasti občianskeho práva
- vedenie tímu súdnych úradníkov

Vzdelanie:

- Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Právnická fakulta
- Gymnázium Pierra de Coubertina, Piešťany

[redacted]

Koncepcia rozvoja ochrany osobných údajov v Slovenskej republike

JUDr. Juraj Mičura

Január 2022

Zoznam použitých skratiek

úrad	-	Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky
Nariadenie	-	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov)
zákon č. 18/2018 Z. z.	-	zákon č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
zákon č. 55/2017 Z. z.	-	zákon č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Obsah

I. Manažérska časť 4

I. a. Koncepcia rozvoja, fungovania a riadenia úradu 4

I. b. Kľúčové priority predsedu v rámci interného riadenia úradu 6

I. c. Kľúčové priority predsedu vo vystupovaní úradu smerom navonok k iným subjektom a verejnosti 7

II. Odborná časť 9

II. a. Návrh na riešenie národnej právnej úpravy ochrany osobných údajov v súvislosti so spracúvaním osobných údajov dotknutých osôb pre potreby informovania verejnosti masovokomunikačnými prostriedkami 9

II. b. Zhodnotenie súčasnej úrovne dozornej činnosti úradu a možnosti nápravy zo strany predsedu 10

I. Manažérska časť

I. a. Koncepcia rozvoja, fungovania a riadenia úradu

Základy činnosti, organizačnú štruktúru, organizačné usporiadanie a hlavné činnosti jednotlivých útvarov upravuje na správnych orgánoch v Slovenskej republike organizačný poriadok. Inak tomu nie je ani v podmienkach úradu. V zmysle predmetnej smernice je na úrade vytvorených päť útvarov: odbor správnych konaní, odbor právnych služieb, odbor kontroly, odbor informačnej bezpečnosti a certifikácie a kancelária úradu. Agenda medzi jednotlivé odbory nie je rozdelená rovnomerne, čo sa zákonite odráža v preťaženosti niektorých útvarov. Nerovnomernosť sa najvýraznejšie odráža v skutočnosti, že jeden z daných odborov má vo svojom názve pojem (agendu), ktorú by mal logicky zastrešovať, avšak v zmysle organizačného poriadku tak tomu nie je. Omnoho väčším problémom je skutočnosť absencie „medzinárodného" oddelenia, ktoré by zastrešovalo agendu s cezhraničným prvkom, ktorá je v súčasnosti nešťastne rozptýlená medzi viaceré z existujúcich útvarov. Aby mohol úrad fungovať (plniť si úlohy mu zverené) je nevyhnutné v prvom rade aktualizovať organizačný poriadok úradu s tým, aby niektoré z agend dlhodobo preťažovaných odborov (napr. kódexy správania, akreditácie, problematika záväzných vnútropodnikových pravidiel, konania s cezhraničným prvkom, samotné riešenie data breach) prešli pod iné útvary. Úrad bude fungovať jedine v prípade, ak sa vybavia veci, ktorými je v súčasnosti zavalený (to však musí zabrať úrad ako celok, nie jeden personálne poddimenzovaný odbor).

Koncepciu rozvoja a fungovania delím do dvoch časových období (krátkodobé a dlhodobé), cez ktoré úrad dosiahne požadovaný cieľ, ktorým je vizibilita daného správneho orgánu (primárne cez vydávanie metodických usmernení) a dôveryhodnosť (nielen vo vzťahu k prevádzkovateľom a sprostredkovateľom, ktorým bude v primeranej lehote poskytnutá konzultácia, vo vzťahu k verejnosti, ktorej bude adresne a trefne odpovedané na jej otázku ale taktiež vo vzťahu k iným správnym orgánom, ktoré sa budú v prípade zamýšľaného postupu týkajúceho sa taktiež spracúvania osobných údajov obracať s dôverou na úrad), ktorú možno získať taktiež prostredníctvom transparentnosti (najmä zverejňovaním, či už to anonymizovaných rozhodnutí alebo ich častí).

Prvým krokom, bez ktorého úrad s prihliadnutím na limitovaný počet zamestnancov (samotný dozor nad spracúvaním osobných údajov v podmienkach Slovenskej republiky vykonáva cca 35 zamestnancov úradu) nebude nikdy korektne fungovať je vyriešenie personálneho substrátu (je potrebné zamedziť odchodu kvalifikovaných zamestnancov, ktorí sú

častokrát deprimovaní skutočnosťou, že ani pri najväčšej snahe im neubúda spisov ale naopak pribúda, v ideálnom prípade získať ďalších takýchto odborníkov na problematiku ochrany osobných údajov z „vonku"; na druhú stranu je potrebné konfrontovať nielen nekvalifikovaných ale taktiež nevýkonných zamestnancov, ktorí nielenže neprinášajú pridanú hodnotu ale poväčšine kazia morálku). Po vyriešení personálneho substrátu a zadefinovaní úloh jednotlivých útvarov úradu (cez organizačný poriadok) bude pripravená pôda na vysporiadanie sa najmä s konaniami tak, aby boli dodržiavané zákonom stanovené lehoty na vydávanie rozhodnutí a v primeraných lehotách vybavované ostatné veci patriace do kompetencie úradu.

Z dlhodobého hľadiska je potrebné, aby sa úrad popri plnení úloh mu zverených (úlohy úradu sú zadefinované v § 81 zákona) venoval aktuálny témam v oblasti ochrany osobných údajov, vydával metodiku pre subjekty spracúvajúce osobné údaje, ktorá im bude skutočne nápomocná, uvádzal na webovom sídle problematiku, ktorou sa aktuálne zaoberá a ako si niektoré sporné ustanovenia vykladá a zároveň zvyšoval povedomie verejnosti (informoval verejnosť zrozumiteľným, adresným spôsobom). V súvislosti s obmedzeným množstvom zamestnancov je nevyhnutné, aby sa úrad neuzatváral do seba (častokrát nekomunikoval a nevysvetľoval svoj postup hoc bol verejne kritizovaný) ale naopak otvoril sa primárne odbornej diskusií, bez ktorej nemožno napredovať (v súčasnosti úrad nedrží krok s viacerými, najmä advokátskymi kanceláriami, ktorých know-how v oblasti ochrany osobných údajov je mnohokrát vyššie). Taktiež je nevyhnutné, aby úrad spolupracoval s vysokými školami, či už to technického alebo právneho zamerania. Bez priznania si súčasnej situácie, stanovenia si krátkodobej a dlhodobej vízie, neustálym odborným rastom zamestnancov úradu, nemôže tento správny orgán napredovať a fungovať.

Vo vzťahu k riadeniu úradu uvádzam, že tento nebude fungovať bez toho, aby predseda neovládal činnosti jednotlivých útvarov a dennodenne nesledoval plnenie ich povinností, nevenoval pozornosť doručenej pošte, aktívne nesledoval novinky v oblasti ochrany osobných údajov a dôsledne nečítal, pred ich podpísaním, druhostupňové rozhodnutia úradu (predseda musí zároveň sledovať webové sídla dozorných orgánov ostatných členských štátov s dôrazom na ich rozhodovaniu činnosť). Predseda musí mať jednoducho prehľad o všetkom, čo sa na úrade deje (pritom samozrejme nezasahovať do priebehu a výsledku prvostupňových konaní). Okrem prísnych požiadaviek na seba, musí byť predseda spravodlivo prísny na svojich priamo podriadených s tým, aby mal prehľad, čo jednotliví riaditelia v daný deň robia, čomu sa venujú, prípadne, aké sú výstupy jednotlivých odborov. Predseda sa nesmie zdráhať urobiť zmeny (najmä personálneho charakteru), ak tie prispejú k napredovaniu úradu.

I. b. Kľúčové priority predsedu v rámci interného riadenia úradu

Základnou prioritou vedúceho štátneho zamestnanca je fungujúci útvar plniaci si úlohy vyplývajúce z organizačného poriadku. Adekvátne k uvedenému, prioritou predsedu je fungujúci úrad plniaci si do bodky úlohy vyplývajúce primárne z § 81 zákona.

V súčasnosti panuje na úrade medzi jednotlivými útvarmi (a nielen medzi útvarmi), jemne povedané, nedôvera a neochota pomôcť si, preto je nevyhnutné vytrvalosťou a stanovením jasnej vízie daného správneho orgánu vybudovať medzi útvarmi dôveru, atmosféru nápomocnosti (v niektorých prípadoch bude za účelom dosiahnutia uvedeného potrebné pristúpiť k zmene na riaditeľských postoch; uvedenému otvorila cestu ostatná novela zákona č. 55/2017 Z. z., ktorá umožňuje odvolať vedúceho zamestnanca bez uvedenia dôvodu). Úrad nemôže byť nezmyselne rozdelený (niektorí vedúci zamestnanci sa zrejme riadia zásadou rozdeľuj a panuj) ale naopak primárne jednotný, flexibilný, hľadajúci cesty a spôsoby ako veci zvládnuť a viditeľný v dobrom slova zmysle, čo mu v súčasnosti absentuje. Prioritou predsedu ako generálneho tajomníka služobného úradu smerom dovnútra, s prihliadnutím na náročnosť agendy, akou dozor nad spracúvaním osobných údajov nepochybne je, musí byť spravodlivé zaobchádzanie so zamestnancami úradu (popri prideľovaní úloh a zohľadnení ich náročnosti aj adekvátne hodnotenie a odmeňovanie). Dôveryhodnosť si predseda získa jedine v prípade, ak sa vysporiada s neodbornosťou a neefektivitou v podaní niektorých zamestnancov, čím zároveň odstráni deprimovanie väčšiny. Predseda úradu, ktorý nebude mať dôveru služobne podriadených, nebude môcť naplniť svoje predstavy o smerovaní úradu.

Druhá kľúčová priorita predsedu v rámci interného riadenia úradu tkvie vo vzťahu k zamestnancom, ktorých úlohou je vykonávať dozor nad ochranou osobných údajov z technického pohľadu. Nemá význam stanovovať si ciele bez toho, aby sme si zadefinovali súčasný stav (stav, z ktorého sa treba niekam dostať). Právne povedomie zamestnancov úradu je v súčasnosti dostatočné (naštudovať normy, preskúmať guideline, rozhodnutia iných dozorných orgánov a judikáty síce zaberie čas ale je zvládnuteľne s personálnym substrátom, ktorý je v súčasnosti na úrade obsiahnutý). Technické povedomie, ktoré sa navyše nedá získať ako sa hovorí z večera do rána, na úrade jemne povedané pokrivkáva. Skontrolovať, či zo strany subjektov spracúvajúcich osobné údaje skutočne došlo k prijatiu technických opatrení zaisťujúcich bezpečnosť spracúvania osobných údajov a tým zaručiť dôvernosť, integritu, dostupnosť a odolnosť systémov spracúvania, dokáže v podmienkach úradu málokto. Naopak prevádzkovatelia majú popri právnických tímoch, tímy technicky zdatných odborníkov nastavujúcich privacy policy. Samotné Nariadenie už upustilo od povinnosti mať vypracovaný bezpečnostný projekt, ktorý mal určité obsahové náležitosti. Prevádzkovateľ je však naďalej

povinný osobné údaje chrániť a na ten účel prijať opatrenia personálnej ale najmä technickej povahy. Úlohou zamestnancov úradu je posúdenie, či prevádzkovateľ technické opatrenia prijal v praxi. Nakoľko v danej oblasti úradu „ušiel vlak", prioritou nového predsedu musí byť snaha nájsť, prípadne vychovať, odborníkov, ktorí dozor v danej oblasti budú schopní vykonať.

I. c. Kľúčové priority predsedu vo vystupovaní úradu smerom navonok k iným subjektom a verejnosti

Úrad je dozorný orgán, ktorý plní úlohy a vykonáva právomoci, ktoré sú mu zverené. Jednou z úloh úradu je metodicky usmerňovať prevádzkovateľov a sprostredkovateľov pri spracúvaní osobných údajov a zvyšovať povedomie daných subjektov o ich povinnostiach vyplývajúcich z právnych predpisov v oblasti ochrany osobných údajov. Úrad musí proaktívne sledovať akékoľvek zamýšľané spracúvanie týkajúce sa veľkého počtu dotknutých osôb (zväčša pôjde o spracúvanie orgánmi verejnej moci - napr. sčítanie obyvateľstva; plošné zavádzanie kamerových systémov obcami; v uplynulom roku poskytovalo množstvo, najmä veriacich, svoje údaje v súvislosti s príchodom pápeža) a v prípade pochybnosti upozorniť prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, že plánovaná spracovateľská operácia môže porušiť ustanovenia právnych predpisov v oblasti ochrany osobných údajov. Úrad musí zároveň monitorovať vývoj najmä informačných a komunikačných technológií a obchodných praktík, ak má dosah na ochranu osobných údajov a v prípade potreby odporučiť prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi opatrenia na zabezpečenie ochrany osobných údajov v informačných systémoch. Najmä v ostatnej dobe je mnoho zo subjektov spracúvajúcich osobné údaje vystavené zvýšenému náporu spôsobenému prebiehajúcou pandémiou, pričom musia pohotovo reagovať na zmeny súvisiace s preukazovaním sa dokladom o testovaní alebo očkovaní. Prevádzkovatelia a sprostredkovatelia nepochybne ocenia názor úradu týkajúci sa spracúvania osobných údajov v súvislosti nielen s pandémiou ale aj vo všeobecnosti so spracúvaním ako takým. Nakoľko úrad v súčasnosti nepostupuje preventívne (neprecizuje mantinely stanovené primárne Nariadením), kľúčovou prioritou predsedu navonok k iným subjektom musí byť vydávanie metodických usmernení úradu so zameraním na aktuálne témy, účasť zamestnancov úradu na konferenciách, na ktorých budú tlmočené názory úradu na konkrétne spracovateľské operácie s osobnými údajmi, pričom tieto názory budú taktiež zverejňované na webe úradu.

Ďalšou nemenej významnou úlohou úradu je zvyšovať povedomie verejnosti najmä v oblasti rizík a práv súvisiacich so spracúvaním osobných údajov. V prípade spracúvania alebo zamýšľaného spracúvania osobných údajov týkajúceho sa väčšieho počtu dotknutých osôb je potrebné zo strany úradu upozorňovať na riziká a zjavné nedostatky, ktoré pri spracúvaní vníma

(častokrát sa môže jednať o prevádzkovateľov usadených mimo územia Slovenskej republiky). Najmä v terajšej pandemickej dobe je potrebné dotknutým osobám v súvislosti s testovaním, prípadne očkovaním uvádzať, na akom právnom základe (dotknuté osoby mnohokrát za jediný právny základ spracúvania osobných údajov považujú súhlas dotknutej osoby) a kým sú ich osobné údaje spracúvané. V súvislosti s kamerami, ktoré sú už v podstate na každom kroku je potrebné upriamiť pozornosť, častokrát už prevádzkovateľov (bez toho, aby o svojom statuse vôbec v prípade kamier snímajúcich verejné komunikácie vedeli), že ich prevádzkovaním dochádza k spracúvaniu osobných údajov a je potrebné postupovať súladne s právnymi predpismi v oblasti ochrany osobných údajov. Dotknutým osobám (adresne podľa veku) je potrebné neustále opakovať hrozby súvisiace so spracúvaním ich osobných údajov s dôrazom na to, aby si boli vedomé svojich práv (uplatnené právo dotknutej osoby je zároveň jednou z obligatórnych náležitostí návrhu na začatie konania o ochrane osobných údajov) ako aj skutočnosti, akou formou a u koho si môžu svoje práva dotknutej osoby uplatniť (taktiež o povinnosti prevádzkovateľa žiadosť dotknutej osoby v lehote stanovenej Nariadením vybaviť). Je nevyhnutné, aby úrad odpovedal na otázky verejnosti v primeranej lehote, nie ako doteraz, buď vôbec, s výrazným oneskorením (častokrát pre pýtajúceho už bezpredmetne), nepochopiteľne a bez štátnej kultúry (primárne bez uvedenia zamestnanca, ktorý otázku vybavoval).

II. Odborná časť

II. a. Návrh na riešenie národnej právnej úpravy ochrany osobných údajov v súvislosti so spracúvaním osobných údajov dotknutých osôb pre potreby informovania verejnosti masovokomunikačnými prostriedkami

Uverejnením článku prípadne odvysielaním reportáže môže zároveň dôjsť k spracovateľskej operácií s osobnými údajmi (k zverejneniu osobných údajov). V zmysle Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Právo na ochranu osobných údajov nie je absolútnym právom. Akákoľvek spracovateľská operácia s osobnými údajmi musí byť vyvážená s ostatnými základnými právami a byť proporcionálna, pričom sa skúma, či tento zásah obstojí ako primeraný s ohľadom na účel, ktorý sleduje. V tejto súvislosti súdy vo svojej rozhodovacej činnosti štandardne aplikujú test proporcionality, ktorý sa skladá z viacerých krokov, a to identifikácie účelu zásahu do základného práva a testu vhodnosti tohto zásahu na jeho dosiahnutie, testu nevyhnutnosti tohto zásahu a testu proporcionality v užšom zmysle. Prvým krokom je identifikácia cieľa (účelu), ktorý zásah do základného práva sledoval a ktorý musí byť z ústavného hľadiska legitímny a legálny, čo znamená, že právny poriadok musí obmedzenie predmetného základného práva z dôvodu dosiahnutia tohto cieľa pripúšťať. Súčasťou tohto kroku je aj skúmanie racionálnej väzby medzi týmto prostriedkom (zásahom) a sledovaným cieľom, teda či ním možno tento cieľ dosiahnuť. V druhom kroku je potrebné posúdiť, či nebolo možné použiť na dosiahnutie sledovaného cieľa prostriedok, ktorý by bol vo vzťahu k predmetnému základnému právu šetrnejší. Tretím a posledným krokom je posúdenie proporcionality v užšom zmysle. Jeho podstatou je vyvažovanie dvoch v kolízii stojacich práv či hodnôt a následné uprednostnenie jednej z nich v konkrétnom prípade.

Pri zverejnení osobných údajov masovokomunikačnými prostriedkami prevádzkovateľom, ktorému to vyplýva z predmetu jeho činnosti dochádza k stretu práva na ochranu osobných údajov s právom na slobodu prejavu a právom na informácie, pričom obe predstavujú základné práva v demokratickej spoločnosti. Nariadenie stanovilo členským štátom Európskej únie vnútroštátnymi predpismi zosúladiť právo na ochranu osobných údajov a právo na slobodu prejavu a právo na informácie vrátane spracúvania na žurnalistické účely. Členské štáty mali v súvislosti so spracúvaním vykonávaným na žurnalistické účely zároveň stanoviť výnimky alebo odchýlky z niektorých kapitol Nariadenia.

V podmienkach Slovenskej republiky je zosúladenie premietnuté do zákona, ktorý v § 78 ods. 2 ustanovuje, cit.: „Prevádzkovateľ môže spracúvať osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby aj vtedy, ak spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné pre potreby informovania verejnosti masovokomunikačnými prostriedkami a ak osobné údaje spracúva prevádzkovateľ,

ktorému to vyplýva z predmetu činnosti; to neplatí, ak spracúvaním osobných údajov na taký účel prevádzkovateľ porušuje právo dotknutej osoby na ochranu jej osobnosti alebo právo na ochranu súkromia alebo také spracúvanie osobných údajov bez súhlasu dotknutej osoby vylučuje osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná". Dané ustanovenie sa zaoberá zásadou zákonnosti predmetného spracúvania osobných údajov avšak nijakým spôsobom nerieši ostatné povinnosti súvisiace s daným spracúvaním, pričom nerieši napríklad zásadu transparentnosti (informačnú povinnosť voči dotknutým osobám), práva dotknutých osôb (právo na opravu, právo na zabudnutie).

V súvislosti s vyššie uvedeným navrhujem precizovať predmetné ustanovenie zákona a doplniť ho o výnimky alebo odchýlky tak, ako to Slovenskej republike stanovilo Nariadenie. Pri informačnej povinnosti je potrebné sa odchýliť od čl. 12 a nasl. Nariadenia a stanoviť výnimky, akým spôsobom si ju má prevádzkovateľ plniť a taxatívne stanoviť prípady, kedy si prevádzkovateľ informačnú povinnosť voči dotknutým osobám plniť nemusí. Osobitne v prípade práva na vymazanie v kontexte spracúvania osobných údajov na žurnalistický účel je potrebné zohľadňovať výnimku z daného práva stanovenú v čl. 17 ods. 3 Nariadenia, podľa ktorého sa ustanovenia ods. 1 a 2 tohto článku, upravujúce právo na vymazanie, neuplatňujú, pokiaľ je spracúvanie potrebné na uplatnenie práva na slobodu prejavu a na informácie. V súvislosti s požiadavkami čl. 85 ods. 1 Nariadenia predstavujú ustanovenia § 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov v slovenskom právnom poriadku právny rámec (na ktorý sa viaže dlhodobá aplikačná prax a rozsiahla judikatúra) pre zosúladenie práva na slobodu prejavu a práva na informácie s právom na ochranu osobnosti a súkromia fyzickej osoby, kde právo podľa § 13 ods. 1 domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti môže viesť v odôvodnených prípadoch k vymazaniu spracúvaných osobných údajov (napr. pri zverejňovaní v online publikáciách alebo v televíznych archívoch).

II. b. Zhodnotenie súčasnej úrovne dozornej činnosti úradu a možnosti nápravy zo strany predsedu

Urobiť hodnotenie nikoho, niečoho pár vetami je najmä s prihliadnutím na vysokú fluktuáciu pracovnej sily v podmienkach úradu náročné. V ostatnej dobe (od uplatňovania Nariadenia) pribudli úradu viaceré agendy ako napr. kódexy správania, certifikácia, cezhraničné konania, data breach ale aj povinnosti ako napr. účasť zástupcov úradu v pracovných skupinách. Zároveň došlo k nárastu agendy súvisiacej s konaniami o ochrane osobných údajov (došlo k nárastu podaných návrhov a podnetov na začatie konania). Svoju úlohu v danom zohrala taktiež pandémia, nakoľko veľa podaní súvisí s problematikou očkovania a testovania. Úrad na tieto zmeny nezareagoval navýšením počtu zamestnancov podieľajúcich sa na výkone dozoru, čo

logicky vyústilo k preťaženiu referentov vybavujúcich primárne konania o ochrane osobných údajov. Náročnosť situácie umocnil fakt odchodu viacerých skúsených zamestnancov, ktorí boli nahradení poväčšine absolventmi. V súčasnosti prichádza na úrad viac podaní ako sa reálne dokáže vybaviť (niektorí referenti majú aj osemdesiat spisov). Personálne poddimenzovanie vyústilo v nedodržiavanie zákonom stanovených procesných lehôt a odráža sa v ne/kvalite dokazovania a meritórnych rozhodnutí. Vo viacerých prípadoch absentuje zastupiteľnosť (niektoré agendy zastrešuje jediný referent, pričom v ideálnom prípade by sa tomu mali venovať pracovné tímy). Predmetnom väčšiny konaní o ochrane osobných údajov sú kamerové systémy (v drvivej väčšine ide o podania prameniace z ľudskej závisti alebo súvisiace s odhalením, prípadne poukázaním na protiprávne konanie podávateľov, ktorí namiesto priznania si zväčša priestupku na úseku občianskeho spolunažívania vyhrocujú týmto spôsobom častokrát susedské spory) a neoprávnené spracúvania zo strany orgánov verejnej moci. Predmet konaní o ochrane osobných údajov nemožno vo väčšine prípadov ovplyvniť, nakoľko drvivá väčšina konaní prebieha na základe návrhu dotknutej osoby alebo na základe podnetu (podania inej ako dotknutej osoby). Možno však ovplyvniť predmet konaní o ochrane osobných údajov začatých na základe výsledku kontrol (úrad na začiatku kalendárneho roka stanoví predmety kontrol a okruh subjektov, ktorých a kontrola bude týkať). Kontrola sa zameriava skôr na jednoduchšie veci ako je posúdenie listinných dokumentov na rozdiel od preskúmania reálnych procesov (prípadne sa im venuje okrajovo, nie hĺbkovo); druhostupňový správny orgán vykonáva dokazovanie sporadicky. S prihliadnutím na uvedené možno objektívne konštatovať, že dozorná činnosť úradu je nedostatočná.

Za chod úradu zodpovedá predseda, ktorý je zároveň v zmysle zákona č. 55/2017 Z. z. generálny tajomník, a teda má na starosti personálne záležitosti úradu. Je na predsedovi, či na úrade budú pracovať schopní, odborne zdatní a výkonní zamestnanci. Predseda musí vedieť o všetkom dôležitom, čo sa na úrade deje. Predmetné sa dá dosiahnuť pravidelnými poradami užšieho vedenia, na ktorých predseda stanoví priority úradu. Je na predsedovi, akým spôsobom nastaví ročný plán kontrol (primárne, čo bude predmetnom kontrol a do akej hĺbky budú, či už to prevádzkovatelia alebo sprostredkovatelia kontrolovaní). Primárne cez druhostupňové konania predseda „vidí" priebeh a výsledky prvostupňových konaní častokrát sprevádzaných kontrolou a vie zamedziť, v prípade pochybenia jednotlivých útvarov úradu, aby sa daná situácia nezopakovala. Čoraz viac účastníkov konania sa necháva zastupovať advokátskymi kanceláriami, čo prirodzene zvyšuje požiadavku na kvalitnejšie dokazovanie, argumentáciu a v konečnom dôsledku precizovanie meritórnych rozhodnutí. Úrad na ceste za dosiahnutím požadovaného cieľa, ktorým je moderný správny orgán, zaoberajúci sa aktuálnymi témami a do bodky plniaci si

úlohy zverené mu právnymi predpismi v oblasti ochrany osobných údajov si už nemôže dovoliť stagnovať.